

вѣреніе отъ всякого взвѣрителя не може да замине 1500 драхмы, и плаща всякому взвѣрителю анхъ за пары-ты опрѣдѣлаванъ на всякъ годниъ; на 1848 плащаше по 6 на 0/0.

На всякъ годниъ са призовава засѣданіе на изучастици-ты въ тѣхъ Банкѣ на кое-то Совѣтъ-тъ дава отчетъ за дѣла-та на Банкѣ-тъ и прѣдположеніе на разноскы-ты њ. Еще засѣданіе-то избира Управителя и Совѣтници-ты, кон-то из Царскаго Настоятеля представлявать Совѣта на Банкѣ-тъ. Само изучастици-ти, кон-то имѣть поне 5 именѹемы участіа или десять поне безимениы, имѣть право да са авать лично или чрѣзъ свой прѣдставитель въ засѣданіа-та на Банкѣ-тъ.

Таа Банка на 1845 даде на изучастици-ты дѣлаз годишнъ драхмы 9,9/100 на 0/0 а на 1846 даде драхмы 9,66/100 на 0/0 или драхмы 96,60/100 на всяко участіе отъ 1000 драхмы.

IV. ЗА ТРЪГОВИЦІА. (панигиры).

§. 34. З а ч а л о на тръговища-та. Трудно е да опрѣдѣлимъ вѣкъ-то въ кое-то най-привенъ съ са изставанъ тръговища-та, величіе-то обаче и свѣтлость-та нмъ была е истинъ въ вѣкъ-то кога-то свобода-та на тръговѣж-тъ е была неизвѣстна, и кога-то Европа е стинала подъ феодалны-ты (спахійскы-ты) правитѣлства, кога-то всяко село, така да кажемъ, представлявало независимо княжество, а феодалнети-ти (спахій-ти) не считали тръговѣж-тъ за друго ничто освѣтъ за источникъ на данзци, като налагали врьзъ всички-ты стоки что минуколи прѣзъ мѣсто-то нмъ: право за минуваніе и такы огромны (везмѣрны). Въ нмъ вѣкъ-тъ иѣкон просвѣщеніи владѣтели, като разумѣли, че съ умаленіе-то на такы-ты и на данзци-ты можнъ да са ползвуть по-вече отъ распространіе-то на тръговѣж-тъ и отъ изнурѣне-то на стоки, сполучнъ да обогатять, да